

Yarasaları İzliyorum Sonate Per Pianoforte

– Mikail Dede · 05 Mayıs 2025



Sonate per pianoforte...

Geceyi hañçerleyen kanatlarıyla
Körlüğün ilahisini mırıldanarak iniyorlar,
Karanlığı yarıyor ruhum, paslı bir hañçer gibi.
Akşam sofrasında şarap değil, yara birikiyor...

Zamanın girdabında öğütülen
Bir kalem, solmuş nilüferler ve ben
Tenin aklımda bir silüet: tatlı bir ölüm.
Hücrelerim kanyor, paslı tırpanın altında...

Her hatırlayışımda;
Mehtap, alacalı bir yara bandı gibi sarıyor geceyi.
Okyanus ise feryat ediyor, bestelediğim son şarkıya...

Alacakaranlık senfonisi çalıyor kaderimi.
Kuzgun gagarlarıyla vuruyor camlara çaresizliğim.
Mum eriyor, şiirim dökülüyor sessiz bir çığlık olarak...

Bu gece bir hançer,
Tanrı'nın unuttuğu bir dua kadar soğuk.

...Son sözlerin, piyanonun tuşlarında donmuş zehir.

Bir sonat gibi çalıyor kanımdaki sensizlik...

"Ich beobachte die Fledermäuse"

Mit Flügeln, die die Nacht durchstechen,
sie sinken, singen Psalmen der Blindheit,
meine Seele -
ein rostiger Dolch, spaltet die Dunkelheit,
Abendstunde: Wunden statt Wein...

Gemahlen im Strudel der Zeit:
eine Feder, Lotusblumen... und ich.
Dein Schatten im Geist: dieser süße Tod,
meine Zellen bluten unter
der rostig stöhnenden Sense...

Bei jeder Erinnerung
verbindet der Mond die Nacht mit blutigen Binden,
während das Meer mein letztes Lied singt...
Die Dämmerung komponiert mein Schicksal,
Rabenschnäbel trommeln Verzweiflung ans Glas,
die Kerze zerfließt, mein Gedicht - ein erstickter Schrei...

Diese Nacht: ein Dolch,
kalt wie von Gott verlassenes Flehen:
"Deine letzten Worte - erstarrtes Gift auf den Tasten..."
"Eine Sonate, die in meinem Blut deine Abwesenheit spielt."